

Čiň čertu dobře, peklem se ti odmění - nelegální, protiústavní vypnutí tzv. „dezinformačních“ alternativních webů přináší následky. Užiteční blbci posloužili zlu, ted' budou platit

- CZ24 News | 13. března 2024

ČESKO: Před Městským soudem v Praze došlo na přetřes vypnutí dezinformačních webů v roce 2022 a soud došel k závěru, že i když pokyn vlády byl takové nezávazné doporučení, tak vypnutí webů bylo i tak protiprávní. A zodpovědnost za škody nese ... počkejte si... příčinlivý poskok, tj. poskytovatel připojení k internetu.

Milý slouho, díky a zaplat' škodu

Vím, neměl bych být škodolibý, ale tak dlouho jsem se už nezasmál. Mouřenínové posloužili a jsou nuceni za tu službu ještě zaplatit. Městský soud se postaral o takové veselé pokračování mého článku. V něm jsem v odstavci o čertově kopýtku usoudil, že součástí dohod o vypnutí webů byla i dohoda o zamítnutí žalob u soudu. Čemuž také nasvědčovaly výrok první instance a rozsudky soudů o roli vlády. Tak nějak jsem předpokládal určitou loajalitu panstva ke svým poskokům, či schopnost ochotných vykonavačů si chránit záda. Ale věrchuška ukázala svou roztomilou tvář. V dobrém rozmaru hodila přes palubu ochotné ruce plnit její přání. Lepší lidé, kteří bojujete na té správné straně, dobře si to zapamatujte, jak dopadnete. Pro podržtašky je to celkem pěkná náповěda, jak to panstvo vnímá. My, páni, jsme doporučili a ty, slouho, jsi to měl udělat tak, aby z toho nebyla škoda. Jsi nešikovný poskok a dobře ti tak. Je to i symbolická lekce pro ty, co věrně posluhují třeba bruselské hydře. Inu tak, Vašku, nechod's pány na led. Horké chvílky ted' asi zažívá sdružení NIC.CZ, které bylo stejně tak příčinlivě aktivní.

Můj pohled na rozsudek

Z mého pohledu jsou závěry Městského soudu v Praze věcně správné. Moje nepravvní logika mi napovídá, že jsou tu poškození a nebyla to nešťastná nehoda, leč úmysl, tak to nemůže být v souladu s právem nebo alespoň nezbytnou mírou právní jistoty. Provozovatel webu nic neporušil, což není v naší právní džungli tak jednoduché, a byl svévolně vypnut. To v žádném normálním státě nemůže být v pořádku. Jsem rád, že soud stál na straně výkladu práva tak, jak vnímá spravedlnost běžný člověk. Nicméně s otazníkem je opačný výrok prvního soudu. Každopádně je to dobrá zpráva pro svobodu slova a špatná pro všechny lidové masochisty, co chtějí pomoci vládě vykonávat „správné“ věci.

Zajímavý je i závěr, že nadnárodní firma nemůže tvrdit, že byla uvedena v omyl. Zní to jako, že když jednou pracujete ve velké firmě, dostanete patent na rozum a všechno znáte včetně budoucnosti. Ale v naší zemi státní správa může jednat pouze v mezích určených zákonem, což vypnutí webů zjevně není a nebylo, protože vláda takovou pravomoc naštěstí zatím nemá. Je asi rozumné předpokládat, že tohle měl právní tým vědět a minimálně se zeptat soudruhů z tajné služby, jak to tedy je myšleno a hlavně na základě jaké legislativní normy to po nich chtějí. Jak se praví ve výroku soudu, tak za podstatné soud považoval nulovou existenci jakéhokoliv normativního právního aktu nebo rozhodnutí

příslušného orgánu, které by jednání ospravedlnilo. Obávám se toho, aby si vláda na základě tohoto rozsudku neprohlasovala přes svoji většinu potřebné oprávnění. Bez něj si zatím vláda jen tak posílá dopisy, které budí dojem nějakého legálního nařízení a potrestán za to bude slouha. Ne, že by mi to v tomto případě nějak zásadně vadilo, ale logika mi napovídá, že i ten dopis vzbuzující zdání příkazu zdaleka není v pořádku. Proto si myslím, že zodpovědnost by měl nést i původce takového pokynu, vlastně nezávazné prosby.

Dovolím si trochu zaspokulovat, jak se to asi odehrálo. Myslím si, že jakmile to právníci dostali na stůl a zapáchalo to po tajných službách, propadli panice a přehazovali si to jak horký brambor. Ono je hezké být hrdina jako ve filmech, ale když má takový korporátní zaměstnanec na hrbu hypotéku, tak to hrdinství jde ztuha. Tak to vyřešili klasicky, jak to u korporátu bývá. Uděláme to, jak se po nás chce, a pak ať se s námi někdo soudí. Prohraný soud vyjde levněji, než boj se státem a dráždění tajných služeb. Bohužel, princip kašleme na právo a nechejme to soudu rozhodnout, se zakořeňuje čím dál víc. Chceš se soudit, suď se. V džungli právních norem se nikdo nevyzná a jak je vidět, tak ani soudy v tom jasno nemají. Jeden soud rozhodne, že vše je v pořádku, druhý soud, že ne. Tedy přesně opačně. Pochybuji, že v takové prostředí je někdo vůbec schopen dát jasné právní stanovisko k problému.

Na základě čeho je tajná služba oprávněna dělat seznamy?

Spíš by mne zajímala další skutečnost. Kdepak státní správa a její bezpečnostní složky vzaly ten seznam? Copak se nedozvíme, kdo a jak rozhoduje o tom, kdo bude na seznam nebezpečných dezinformátorů zapsán? Jak přiléhavě poznamenal majitel poškozeného webu – náš právní řád pojem „dezinformace“ nezná. Státní správa musí vždy postupovat pouze v mezích pravomocí vymezených nebo ukládaných zákonem. Tak se ptám, když zákon nic takového nezná, na základě čeho stát jednal? Prostým selským rozumem docházím k závěru, že pořízení takových seznamů nemůže být legálním aktem. Státu to žádný zákon neukládá, a přesto je očividně pořizován. Dokonce na základě něho došlo ke škodám. U vlády se to může omlouvat politickou deklarací, že ten a ten je nepřítel, protože vláda je z podstaty věci politická záležitost. Ale tajné služby? Pokud takové informace pořizovaly tajně, například v rámci operativní činnosti, tak jejich prozrazení asi není zcela v pořádku. U tajné služby se dá předpokládat, že se pohybuje v šedé zóně, ale pokud z ní vystupuje, měla by dbát na to, aby její tvrzení bylo něčím podloženo. Také nelze zanedbat fakt, že na konflikt se silovými složkami většina občanů nemá odvahu a bojí se následků neuposlechnutí, byť nelegálního pokynu. Psaní dopisů, buď tak laskaví a zastavte tenhle web, bych hodnotil jako nátlak. Navíc použití takového silového nástroje, jakým je tajná služba proti bezúhonným občanům majícím jiný názor, není v demokratickém státě normální. Chápu, že nemáme demokracii, leč liberální demokracii, ale mně se opravdu nechce žít ve státě, kde se lidé bojí pípnout nahlas.

Je potěšující, že aktivní poskoci dostali po prstech a dostalo se jim názorného ponaučení, že není nutné iniciativně plnit vše, co po nich stát chce. Držím palce dalším provozovatelům vypnutých webů a přeju, ať se jim podaří dotáhnout soudy do konce. Připomenu v této souvislosti opět výrok [Martina Luthera Kinga](#): „Den, kdy vidíme pravdu a přestáváme mluvit, je den, kdy začneme umírat.“

ZDROJ: Skrytý link AUTOR: Josef Vohnout